075| Θὰ σᾶς κάμω μίαν μικρὰν εἰσήγησιν, τί δέον ν’ ἀκολουθήσητε, ἵνα φθάσητε εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πραγματικῆς ὁδοῦ τῆς Ἀληθείας…

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/075-θὰ-σᾶς-κάμω-μίαν-μικρὰν-εἰσήγησι/

Θὰ σᾶς κάμω μίαν μικρὰν εἰσήγησιν, τί δέον ν’ ἀκολουθήσητε, ἵνα φθάσητε εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πραγματικῆς ὁδοῦ τῆς Ἀληθείας, καὶ ἵνα ἕκαστος, ἀναλόγως τῶν δυνάμεων καὶ στοιχείων, τὰ ὁποῖα κέκτηται, νὰ βαδίσῃ ταύτην καὶ ἐξελιχθῇ.

Ὁ θέλων ν’ ἀνέλθῃ εἰς εὐρύτερα ἐπίπεδα Πνευματικῆς Ἐνοράσεως ὀφείλει πρωτίστως καὶ ἀπαραιτήτως νὰ συγκεντρώσῃ πάσας τὰς σκέψεις αὐτοῦ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν, ἣν δέον ν’ ἀκολουθήσῃ.

Διὰ νὰ ἐξασκηθῇ εἰς τὴν συγκέντρωσιν ταύτην τῶν σκέψεών του, ὀφείλει ἅμα ἀπαλλαγῇ τῶν βιωτικῶν μεριμνῶν καὶ πάσης ὑλικῆς ἐπιδόσεως **νὰ καταλάβῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξ ὁλοκλήρου ὁ Πνευματικός του ὁδηγός, ἢ οἱονδήποτε Πνευματικὸν Ὄν, εὑρισκόμενον ἔξω τοῦ ὑλικοῦ κόσμου, ἀποτελοῦν μίαν Δύναμιν καθοδηγοῦσαν αὐτὸν εἰς τὴν πραγματικὴν κατεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν ὀφείλει ν’ ἀκολουθήσῃ.**

Ἐπὶ παραδείγματι, ἐὰν ὁ ἐπιθυμῶν οὕτω νὰ ἐξελιχθῇ καὶ ἀναπτύξῃ τὰς δυνάμεις ἐκείνας τὰς ψυχικάς, μὲ τὰς ὁποίας πιστεύει ἢ φρονεῖ, ὅτι εἶναι προικισμένος, **δέον ἐπί τινα χρόνον νὰ προσηλώσῃ τὴν διάνοιάν του καὶ νὰ καταβάλῃ ὅλην τὴν ἐσωτερικήν προσπάθειαν καὶ δύναμιν τῆς ψυχῆς του νὰ φέρῃ τὴν Εἰκόνα τοῦ Προστατευτικοῦ του Πνεύματος ἢ Ὁδηγοῦ, ὅπως οὗτος τὸν ἐγνώρισεν ἢ τὸν φαντάζεται εἰς τὴν μνήμην του.**

Ὁ νοῦς του κατὰ τὸ διάστημα τῆς προσηλώσεως ταύτης δέον νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένος ἀπὸ πάσας τὰς ἐξωτερικὰς ἐπιρροὰς καὶ ἐπιδράσεις ἐνῶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ δέον νὰ εὑρίσκεται ἐν ἀπολύτῳ ἡρεμίᾳ καὶ γαλήνῃ καὶ συγχρόνως ρυθμισμένη εἰς τὸν αὐτὸν παλμικὸν ρυθμὸν μετὰ τοῦ πνεύματος.

Ὁ πόθος αὐτῆς πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς μνήμης σχηματιζομένην εἰκόνα, ὡς πρὸς τὸ αἴσθημα τῆς ἀφοσιώσεως καὶ ὑποταγῆς, δέον ν’ ἀκολουθῇ τὸν καταφανῆ σχηματισμὸν τῆς συλλήψεώς της μὲ

τὴν αὐτὴν προσπάθειαν τῆς πληρεστέρας καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν καταφανεστέρας ἐκδηλῶσεως.

Ὁπόταν διὰ διαφόρων ἐνεργειῶν καὶ προσπαθειῶν, **γινομένων πάντοτε κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ διαρκουσῶν ὀλίγον χρόνον περισσότερον τῶν προγενεστέρων,** ὁ ἐνεργῶν κατορθώσῃ νὰ φέρῃ ἐν ἑαυτῷ τὴν πλήρη διατύπωσιν τῆς εἰκόνος τοῦ ἐπικαλουμένου πρὸς τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ πνεύματος, **ἂς ἀποτείνῃ εἰς αὐτὸ μὲ κεκλεισμένους ὀφθαλμούς, ἀλλὰ μὲ πλήρη συγκέντρωσιν καὶ συγχρόνως μετ' ἀπολύτου πίστεως καὶ πεποιθήσεως περὶ τοῦ ἀποτελέσματος, οἱανδήποτε παράκλησιν, τὴν ὁποίαν νὰ παρουσιάσῃ αὐτῷ δι' εἰκόνων, δι' ἀναπαραστάσεων, δι' ἐκφράσεων, διὰ λόγων,** εἴτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προσηλώσεώς του ταύτης πρὸς αὐτό, εἴτε κατὰ τὸν ὕπνον αὐτοῦ ἐν ὀνείρῳ.

Ὁπόταν ἡ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ του σχηματισθεῖσα καὶ διακρινομένη εἰκὼν ὑποσχεθῇ εἰς αὐτὸν τοῦτο **εἴτε διὰ καταφατικῆς τῆς κεφαλῆς αὐτῆς κλίσεως, εἴτε δι' ἐμπνευστικῆς ἐσωτερικῆς ἀπαντήσεως,** ἂς ἐπιμείνῃ οὗτος τελείως πεπεισμένος περὶ τοῦ ποθητοῦ ἀποτελέσματος.

Ὁ ἐνεργῶν δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ καμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς πραγματικῆς ἢ μὴ ἀληθοῦς ἀναπαραστάσεως τῆς Εἰκόνος, ἂν αὕτη προέρχεται ἀληθῶς ὑπὸ τῆς ἐπικαλουμένης Πνευματικῆς Ὀντότητος, ἢ ἐὰν ἀνήκῃ εἰς ἄλλην τινά ὑποκαθιστῶσαν ταύτην πρὸς οἱανδήποτε αὐτοῦ παραπλάνησιν ἢ ἐμπαιγμόν.

Διὰ τῆς σκέψεώς του ταύτης ἐγείρεται ἐν αὐτῷ ἡ ἀμφιβολία, στερεῖ τὴν Ἀκλόνητον αὐτοῦ Πίστιν καὶ αὐτοπεποίθησιν ἐπὶ τοῦ πραγματοποιουμένου ἀποτελέσματος καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ χαλάρωσις τούτων συναποφέρουσα ἀμέσως καὶ τὴν χαλάρωσιν τοῦ δεσμοῦ, ὅστις κατόπιν τόσων προσπαθειῶν καὶ κόπων κατώρθωσε νὰ συνδέσῃ τοῦτον μὲ τὴν ἐνεργοῦσαν καὶ κληθεῖσαν δι' αὐτοῦ Πνευματικὴν Δύναμιν.

Ὅταν ἅπαξ ὁ ἐνεργῶν κατορθώσῃ νὰ προσελκύσῃ πρὸς ἑαυτὸν τὴν Καθοδηγήτριαν ταύτην Δύναμιν καὶ λάβῃ τὰ πρῶτα δείγματα τῆς εἰσακούσεως τῆς παρακλήσεώς του δι' ἀναπαραστάσεως σχετικῶν ὀνείρων, συμφώνων πρὸς τὰς ἐρωτήσεις αὐτοῦ, **τότε ὁλοὲν καί καθ' ἑκάστην ὁ δεσμὸς μετ' αὐτῆς θὰ καθίσταται στενώτερος καὶ ἀρραγέστερος, ἕως ὅτου φθάσῃ εἰς τὸ εὐχάριστον δι' αὐτὸν σημεῖον νὰ ὑφίσταται μία συνεχὴς καὶ ἄμεσος μετ' αὐτοῦ ἐπαφὴ καὶ σύνδεσις διαρκοῦσα καὶ μετὰ τὴν τελείαν αὐτοῦ ἀφύπνισιν καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς προσηλώσεως αὐτοῦ εἰς ἔργα ἀλλότρια τῆς πνευματικῆς του ταύτης ἐπιδόσεως.**

Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν εὐχάριστον ταύτην δι' αὐτὸν πρόοδον, ἂς μὴ παραβλέψῃ νὰ θέσῃ τοῦτο ὡς ἀπαραίτητον ὅρον καθ' ἑκάστην ἐσπέραν. Πρὶν ἢ κατακληθῇ ἢ καὶ ἐν τῇ κλίνῃ του ἀναπαυόμενος πρὶν καταληφθῇ ὑπὸ τοῦ ὕπνου, **ἂς συγκεντροῦται εἰς ἑαυτὸν**

καὶ ἂς δοκιμάζῃ νὰ φέρῃ τὴν ἀναπαράστασιν οἱουδήποτε Πνευματικοῦ Ὄντος, μὲ τὸ ὁποῖον γνωρίζει, ὅτι ἔχει στενόν τινα πνευματικὸν δεσμόν.

Ἂς προσευχηθῇ προηγουμένως οὐχὶ μὲ φράσεις, ἀλλὰ διὰ τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν αὐτοῦ ἀναπάλσεων καὶ διὰ μιᾶς ἐντόνου προσηλώσεως πρὸς τὸ Ὄν, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπικαλῆται ἀδιακόπως καὶ συνεχῶς νὰ τοῦ καταστῇ Ὁδηγός.

Ἂς παρακαλέσῃ τοῦτο δι' ὅλης τῆς θέρμης τῆς ψυχῆς του, δι' ὅλης τῆς ἀνυψώσεως πρὸς αὐτὸ τῶν σκέψεών του, τῶν ἀπηλλαγμένων πάσης ἄλλης ὑλικῆς φροντίδος καὶ ἐπηρείας νὰ τοῦ ὑποδείξῃ καθ' ὕπνον ἢ νὰ τοῦ ὑπαγορεύσῃ διὰ τῶν σκέψεῶν του τὴν καθοδήγησιν εἰς οἱονδήποτε ζήτημα ἐπιζητήσει, ἀφορῶν τοῦτον.

Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ προσπάθειαν ἀποτύχῃ, ἂς ἐπαναλάβῃ τοῦτο πάντοτε κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ἐπὶ περισσότερον χρόνον ἀρκετὰς φοράς. Θὰ ἴδῃ τότε οὗτος μετ' ἐκπλήξεως καὶ μετ' ἐνθαρρύνσεως ὅτι διὰ τῆς τακτικῆς του ταύτης ἐνεργείας εἰσηκούσθη ἡ παράκλησίς του καὶ ὅτι ἔκαμε τὸ πρῶτον ἤδη βῆμα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Ἀληθείας.

Μετὰ ταῦτα, ὁπόταν οὗτος πλέον κατορθώσῃ νὰ συνδεθῇ μετὰ τῆς Πνευματικῆς ταύτης Ὀντότητος ἀναποσπάστως καὶ ἀδιαρρήκτως, θὰ δύναται νὰ ἐπιζητῇ παρ' αὐτῆς οἱονδήποτε ζήτημα καὶ θὰ εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ λαμβάνῃ παρ' αὐτῆς τὰς σχετικὰς πληροφορίας, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη κωλύεται ὑπὸ λόγων ὑπερτέρας τινὸς ἀνάγκης, **ἀντιβαινούσης πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὴν προαγωγὴν αὐτοῦ καὶ ἀποκρύψῃ τοῦτο ἢ ὁπόταν ἐκ τινος παραπτώματος ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἐχαλαρώθη ὁ μεταξὺ αὐτῶν δεσμός, ὁπότε οὗτος πάλιν ὀφείλει νὰ προσπαθήσῃ διὰ τῆς ἐπανορθώσεως αὐτῶν νὰ ἀνασυνδέσῃ αὐτὸν ἐκ νέου.**

19/2/1931